

Č. j.: R122/2006/03-01156/2007/300-Šp

V Brně dne 19. ledna 2007

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 17. 10. 2006 podaném navrhovatelem,

společností **Telefónica O2 Czech Republic, a.s.**, IČ: 60193336, se sídlem Olšanská 55/5, 130 34 Praha 3, za niž jedná předseda představenstva Jaime Smith Basterra a místopředseda Juraj Šedivý, ve správním řízení zastoupena JUDr. Marií Lutovskou na základě pověření ze dne 3. 7. 2006,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 11. 9. 2006, č.j. S230/2006-00448/2006/550-Br, ve věci přezkoumání rozhodnutí společného zadavatele – **České republiky – Ministerstva práce a sociálních věcí**, IČ: 0551023, Na Poříčnickém právu 1/376, 128 00 Praha 2, a **České republiky - Ministerstva průmyslu a obchodu** se sídlem, IČ: 47609109, Na Františku 32, 110 15 Praha 1, jejichž vzájemná práva a povinnosti jako společných zadavatelů upravuje Smlouva o spolupráci při zadávání veřejných zakázek, přičemž vůči třetím osobám ve věci vystupuje a rozhoduje Ministerstvo práce a sociálních věcí, za něhož jedná ministr práce a sociálních věcí, kterým je v době vydání tohoto rozhodnutí RNDr. Petr Nečas,

při zadávání nadlimitní veřejné zakázky „**Zajištění rozvoje komunikačního systému MPSV**“, jehož oznámení bylo uveřejněno na centrální adrese dne 15. 2. 2006 pod evidenčním číslem 50017461 podle zákona č. 40/2004 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění zákona č. 437/2004 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 60/2005 Sb., zákona č. 124/2005 Sb., zákona č. 253/2005 Sb., zákona č. 179/2005 Sb., zákona č. 377/2005 Sb. a zákona č. 413/2005 Sb., jehož dalším účastníkem je

společnost **GTS NOVERA a.s.**, se sídlem Sokolovská 131/86, 186 00 Praha 8, jednající předsedou představenstva Ing. Milanem Rusnákem, které byla výše citovaná veřejná zakázka přidělena,

jsem podle § 152 odst. 5 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění zákona č. 413/2005 Sb., na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 11. 9. 2006, č.j. S230/2006-00448/2006/550-Br,

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m.**O d ů v o d n ě n í****I. Zadávací řízení a prvostupňové řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže**

1. Česká republika – Ministerstvo práce a sociálních věcí, IČ: 0551023, se sídlem Na Poříčnickém právu 1/376, 128 00 Praha 2, a Česká republika – Ministerstvo průmyslu a obchodu, IČ: 47609109, se sídlem na Františku 32, 110 15 Praha 1, jako společní zadavatelé, jejichž vzájemná práva a povinnosti jako společných zadavatelů upravuje Smlouva o spolupráci při zadávání veřejných zakázek, přičemž vůči třetím osobám ve věci vystupuje a rozhoduje Ministerstvo práce a sociálních věcí, za něhož jedná ministr práce a sociálních věcí, kterým je v době vydání tohoto rozhodnutí RNDr. Petr Nečas (dále jen „zadavatel“), uveřejnila dne 15. 2. 2006 oznámení otevřeného zadávacího řízení na centrální adrese pod evidenčním číslem 50017461, podle zákona č. 40/2004 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 437/2004 Sb., zákona č. 60/2005 Sb., zákona č. 124/2005 Sb., zákona č. 253/2005 Sb., zákona č. 377/2005 Sb. a zákona č. 413/2005 Sb. (dále jen „zákon“) na veřejnou zakázku „Zajištění rozvoje komunikačního systému MPSV“ (dále jen „veřejná zakázka“). Pozn.: pokud je dále v textu uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění platné v době provedení úkonu Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“ nebo „orgán dohledu“) nebo v době provedení úkonů jednotlivých účastníků řízení.
2. Ve lhůtě pro podání nabídky podali nabídky 3 uchazeči. Hodnotící komise doporučila zadavateli na základě bodového hodnocení jako nejvýhodnější nabídku společnosti GTS NOVERA a.s., se sídlem Sokolská 131/86, 186 00 Praha 8, jednající předsedou představenstva Ing. Milanem Rusnákem (dále jen „vítězný uchazeč“). Zadavatel vydal dne 22. 6. 2006 rozhodnutí o přidělení veřejné zakázky v souladu s doporučením hodnotící komise. Proti tomuto rozhodnutí podala společnost Telefonica O2 Czech Republic a.s., IČ: 60193336, se sídlem Olšanská 55/5, 130 34 Praha 3 (dle zápisu v Obchodním rejstříku byla usnesením Městského soudu v Praze povolena změna obchodní firmy Český Telecom a.s. na Telefonica O2 Czech Republic a.s., a to s účinností od 1. 7. 2006) proti rozhodnutí zadavatele včas námítky, kterým zadavatel nevyhověl. Dne 27. 7. 2006 byl Úřadu doručen návrh na přezkoumání úkonů zadavatele. K tomuto datu tedy Úřad zahájil správní řízení o přezkoumání úkonů zadavatele, za jehož účastníky označil zadavatele, navrhovatele a vítězného uchazeče.
3. Navrhovatel v podaném návrhu uvedl, že se zadavatel dopustil porušení § 25 odst. 1 zákona tím, že nerespektoval princip transparentnosti, nediskriminace a rovného přístupu ke všem uchazečům, neboť v zadávací dokumentaci nevymezil předmět veřejné zakázky v podrobnostech nezbytných pro zpracování nabídky. Následné navrhovatelovy

dotazy týkající se těchto nejasností nebyly zodpovězeny zadavatelem dostatečně a úplně. Podle zdůvodnění, které je uvedeno v rozhodnutí o přidělení veřejné zakázky, zadavatel uvedl, že komise k nabídce navrhovatele konstatovala, že tato neobsahuje návrh vypracování bezpečnostní politiky bez konkrétních naplnění a v řadě částí je nabídka zbytečně nadlimitována, nerespektuje stávající řešení zadavatele, a tedy nesplňuje požadavky zadavatele. S tímto závěrem se navrhovatel neztotožnil, a upozornil, že již v námitkách proti rozhodnutí o přidělení veřejné zakázky vyloučil jakékoliv variantní řešení nabídky. Nadto je zpráva hodnotící komise podle názoru navrhovatele stručná a neobsahuje žádné skutečnosti, které by prokazovaly rozdíly mezi nabídkami, ani jak byly nabídky podle stanovených kritérií hodnoceny. S ohledem na tyto skutečnosti požadoval navrhovatel, aby Úřad zadavateli uložil zrušit zadávací řízení, a současně, aby Úřad vydal předběžné opatření.

4. Dne 14. 8. 2006 se k návrhu vyjádřil zadavatel, který s výše uvedenými námitkami navrhovatele nesouhlasil. Uvedl, že z návrhu řešení navrhovatele není přímo patrné, jaké hardwarové prostředky uchazeč navrhuje, neboť jsou popsány velmi obecně (požadavkem bylo uvést podrobný výčet PC a serverů UPS a obdobného hardware, což ostatní uchazeči specifikovali). Zadavatel také uvedl, že pokud navrhovatel některé informace postrádal, mohl na zadavatele v tomto smyslu vznést dotaz, což neučinil. K hodnocení podle zvolených kritérií uvedl zadavatel, že Zpráva o posouzení a hodnocení nabídek uvádí kompletní hodnocení, které je i obsahem rozhodnutí o přidělení veřejné zakázky. Nabídka navrhovatele byla vyhodnocena jako naddimenzovaná, neboť její cena několikanásobně převýšila nabídkovou cenu vítězného uchazeče.

Napadené rozhodnutí

5. Po přezkoumání všech rozhodných skutečností vydal Úřad dne 11.9. 2006 rozhodnutí č.j. S230/2006-00448/2006/550-Br, kterým správní řízení dle § 101 odst. 5 zákona zastavil, neboť neshledal porušení zákona.
6. V odůvodnění rozhodnutí orgán dohledu konstatoval, že zadání a zpracování zadávací dokumentace bylo v souladu s § 48 odst. 1 zákona a umožňovalo všem přijatým uchazečům s ohledem na splnění ustanovení § 48 odst. 6 zákona podání nabídky. Dále orgán dohledu konstatoval, že komise provedla hodnocení nabídek podle vyhlášených dílčích kritérií a vaha a celý postup popsala ve třech protokolech z jednání a částečně ve zprávě o posouzení a hodnocení nabídek jako souhrn bodového hodnocení včetně odůvodnění. Hodnocení komise bylo provedeno v souladu s ustanovením § 62 zákona.
7. Komise zpracovala zprávu o posouzení a hodnocení nabídek v souladu s vyhláškou č. 240/2004 Sb., o informačním systému o zadávání veřejných zakázek a metodách hodnocení nabídek podle jejich ekonomické výhodnosti, ve znění pozdějších předpisů, kde v § 8 je stanoven způsob hodnocení nabídek podle kritéria ekonomické výhodnosti nabídky, a posoudila způsob zpracování nabídek ve smyslu stanovených kritérií. K nabídce vítězného uchazeče bylo mj. konstatováno, že nabídka splňuje požadavky zadavatele a stávající stav řešení zadavatele je v porovnání s druhou nabídkou podrobnější, současně představuje již existující komponent nejvyšší ochrany vložených investic, a proto byla ohodnocena 100 body. Součástí zprávy o posouzení a hodnocení nabídek jsou tabulky hodnocených nabídek podle tří dílčích kritérií včetně souhrnné tabulky přepočtených bodů a stanovení pořadí nabídek. Celý postup popsala hodnotící

komise ve třech protokolech z jednání a částečně ve zprávě o posouzení a hodnocení nabídek jako souhrn bodového hodnocení včetně odůvodnění.

8. Pro úplnost orgán dohledu uvedl, že mu nepřísluší hodnotit nabídky, neboť odborné posouzení a hodnocení nabídek ponechává zákon na zadavateli. V rozsudku Nejvyššího soudu č.j. A 19/2002 ze dne 16. 3. 2004 je poukázáno na skutečnost, že pravomoci orgánu dohledu sahají do úrovně těch činností zadavatele, které obecně vytváří prostor pro fair podmínky pro účast uchazečů v soutěži, ale končí tam, kde nastupuje vlastní úvaha o tom, která nabídka splnila dle konkrétního kritéria podmínky zadání stanovené v zadávací dokumentaci a v jaké kvalitě. Nelze přezkoumávat úvahy členů komise, neboť tím by se orgán dohledu ve svých důsledcích sám stylizoval do role zadavatele a určoval by, která zakázka má vyhovět stanoveným kritériím a také v soutěži zvítězit. Orgán dohledu tedy nemůže přebírat odpovědnost za výběr nejvýhodnější nabídky, neboť k tomu nemá odborné předpoklady stejně tak, jako to nelze požadovat ani po soudu. Úkolem Úřadu je pouze kontrola rámce, v němž se výběr provádí, nikoli samotné kvality výběru.

II. Námitky rozkladu

9. Dne 17. 10. 2006 podal proti výše uvedenému rozhodnutí navrhovatel rozklad. Navrhovatel v rozkladu opakovaně uvádí, že zadavatel porušil ustanovení § 48 zákona, neboť nevymezil předmět veřejné zakázky v zadávací dokumentaci v podrobnostech nezbytných pro zpracování nabídky, včetně požadovaného množství. V důsledku toho nebylo možno vypracovat srovnatelné nabídky. Podle názoru navrhovatele Úřad pochybil, když bez dalšího akceptoval předpoklad zadavatele, že navrhovatel zná možnosti zálohování technologií Cisto Systéme a SIEMENS, neboť jako významný operátor v oblasti telekomunikačních služeb obdobné systémy provozuje. Nedostatečné vymezení předmětu veřejné zakázky vyplývá dle navrhovatele i ze zadání části C1 nazvané Organizace a řízení bezpečnosti monitoringu. Optimální řešení tak může být zpracováno jen v případě konkrétního zadání, které se navrhovateli nedostalo ani po upřesňujících dotazech. Pokud jiný uchazeč navrhl dle zadavatele optimální řešení, potom s ohledem na zadání bylo jeho řešení buď dílem náhody nebo dodatečných informací od subdodavatele nebo cenově splňovalo požadavky zadavatele. Nemůže tedy obstát argument zadavatele, že zadání bylo velmi podrobné, protože zadání mělo být především jednoznačné a přesné, což s podrobností souvisí jen okrajově. Sám zadavatel přiznává, že v době oznámení zadávacího řízení a zpracování zadávací dokumentace nemohl mít ponětí o počtu, složitosti a rozsáhlosti budoucích nabídek. Vzhledem k tomu, že zadavatel ze zákona odpovídá za správnost a úplnost zadávací dokumentace, je toto přiznání potvrzením, že zadání takové nadlimitní veřejné zakázky nebylo ze strany zadavatele zvládnuto.
10. Navrhovatel trvá na tom, že druhé kritérium „způsob řešení“ je bodově nehodnotitelné, bez slovního popisu nesrozumitelné, a tím také nic nevypovídající o vlastnostech a kvalitě způsobu řešení jednotlivých nabídek. Takto zvolené dílčí kritérium hodnocení nabídky dávalo prostor k různému přístupu k uchazečům.
11. Navrhovatel souhlasí s názorem Úřadu, že mu nepřísluší hodnotit věcný obsah nabídky, ale přísluší mu posuzovat, zda podmínky uchazečů o veřejnou zakázku byly nastaveny tak, aby byly splněny základní principy zákona, tj. rovné zacházení se všemi uchazeči, zákaz diskriminace a transparentnosti.

12. Závěrem rozkladu zadavatel sděluje, že orgán dohledu se nevypořádal s posouzením stanovisek a vyjádřením jednotlivých účastníků řízení a v rozhodnutí jen převzal argumenty navrhovatele a zdůvodnění zadavatele. Pokud Úřad jako akceptoval jako důkaz nediskriminace a otevřeného a korektního postupu skutečnost, že zadavatel vyloučil společnost ANECT, a.s. z důvodu početní chyby, aniž by připustil její opravu, uvádí k tomu navrhovatel, že v tomto konkrétním případě by se jednalo o úpravu nabídkové ceny směrem dolů, a proto takové jednání nelze hodnotit jako důkaz korektního a otevřeného jednání, nýbrž jen jako skutečnost, že komise v tomto případě neporušila zákon.

Závěr rozkladu

13. Ze shora uvedeného důvodu zadavatel navrhuje, aby předseda Úřadu po přezkoumání rozhodnutí uložil zadavateli zrušit řízení o předmětné veřejné zakázce.

Vyjádření dalších účastníků řízení

14. K podanému rozkladu se vyjádřil zadavatel. Konstatuje, že rozklad neobsahuje žádné nové právní či věcné skutečnosti mající rozhodující význam pro posouzení jeho obsahu ve vazbě na vydané, věcně správné, rozhodnutí. K problematice zálohování technologií Cisto Systems a SIEMENS nesouhlasí zadavatel s tvrzením, že zadání nebylo konkrétní a odkazuje na své stanovisko ze dne 14. 8. 2006. Dále doplňuje, že není věcí navrhovatele, zda zadavatel zvolil vhodnou formu zadání veřejné zakázky, neboť tato volba je plně v pravomoci zadavatele. Zadavatel potvrzuje své předchozí tvrzení, že v době oznámení zadávacího řízení a zpracování zadávací dokumentace nevěděl, jak rozsáhlé a složité budou nabídky, avšak toto tvrzení navrhovatel mylně považuje za důkaz toho, že zadání veřejné zakázky nebylo ze strany zadavatele zvládnuto. Žádný zadavatel totiž není schopen předvídat rozsah budoucích nabídek uchazečů (měřeno např. počtem stran nabídky). Taktéž způsob stanovení hodnotících kritérií je plně v kompetenci zadavatele. Kritérium „způsob řešení“ bylo dle názoru zadavatele, vyjádřeném ostatně již v jeho stanovisku ze dne 14. 8. 2006, zcela jasné a transparentní (viz strana 114 nabídky). Zadavatel závěrem upozorňuje na logický rozpor navrhovatelových argumentů, neboť navrhovatel na jednu stranu uvádí, že zadání mělo být jednoznačné a přesné, na druhou stranu však současně tvrdí, že bylo velmi podrobné. Z výše uvedených důvodů proto zadavatel navrhuje, aby napadené rozhodnutí bylo potvrzeno a rozklad zamítnut.

III. Řízení o rozkladu

15. Správní orgán prvního stupně neshledal důvody pro postup podle § 87 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění zákona č. 413/2005 Sb. (dále jen „správní řád“), a v souladu s § 88 odst. 1 správního řádu postoupil věc orgánu rozhodujícímu o rozkladu.
16. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu napadené rozhodnutí přezkoumal v rozsahu námitek uvedených v rozkladu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise dospěl k následujícímu závěru:

17. Úřad tím, že svým rozhodnutím ze dne 11. 9. 2006, č.j. S230/2006-00448/2006/550-Br, kterým správní řízení dle § 101 odst. 5 zákona zastavil, neboť neshledal porušení zákona, rozhodl správně a v souladu se zákonem. Rovněž s odůvodněním napadeného rozhodnutí jsem se v plné míře ztotožnil.

IV. K námitkám rozkladu

18. Předně uvádím, že navrhovatel v podaném rozkladu neuvádí žádné nové skutečnosti, které by byly důvodem pro změnu právního či skutkového hodnocení, a pouze rozvádí argumenty, které již uvedl ve svém návrhu na zahájení správního řízení. Se všemi těmito argumenty se orgán dohledu dostatečně vypořádal v odůvodnění napadeného rozhodnutí.
19. Pokud jde o námitku, že právě povědomost uchazeče o možnostech zálohování technologií Cisto Systems a SIEMENS může v případě, kdy zadání není konkrétní (tj. nesplňuje požadavky zákona), vést k situaci, kdy uchazeč vypracuje celou řadu řešení pro splnění veřejné zakázky, uvádím, že popsaná situace skutečně může nastat, přesto však navrhovatelova úvaha nepřekračuje hypotetický rámec. Je třeba k této věci uvést, že jediný, kdo je za obsah nabídky zodpovědný, je ten uchazeč, který nabídku podal. Může se pochopitelně stát, že uchazeč nalezne (a je schopen vypracovat) několik možných řešení zadání. V případě, kdy zadavatel nepřipouští variantní nabídku, však musí uchazeč zvolit to řešení, které dle jeho názoru nejlépe odpovídá tomu, co zadavatel požadoval, přičemž samotný výběr jednoho z těchto řešení je již pouze na něm.
20. Je zřejmé, že výše uvedená námitka navrhovatele ve skutečnosti směřuje k problematice vymezení předmětu veřejné zakázky v podrobnostech nezbytných pro zpracování nabídky, jak požaduje § 48 zákona. Jak již bylo shledáno v řízení v prvním stupni, dva ze tří uchazečů navrhli optimální řešení pro zadavatele (skutečnost, že jeden z těchto uchazečů byl pro písemnou chybu v nabídce vyřazen, nic nemění na skutečnosti, že jeho nabídka jinak splňovala požadavky uvedené v zadávací dokumentaci). Tvrzení navrhovatele, že předložení optimálních nabídek ze strany těchto uchazečů bylo dílem náhody nebo dodatečných informací např. od subdodavatele, považuji za pouhé spekulace zejména proto, že je navrhovatel neopírá o žádné relevantní důkazy. Navrhovateli ostatně nic nebránilo, aby o dodatečné informace požádal v souladu s § 52 zákona sám, a tím odstranil pochybnosti, které mu při vypracování nabídky vznikly.
21. K tvrzené neohodnotitelnosti kritéria „způsob řešení“, jemuž zadavatel přiřadil váhu 30 %, konstatuji, že sám navrhovatel si v podaném rozkladu protiřečí, když na jednu stranu uvádí, že strany 113 a 114 zadávací dokumentace obsahovaly podrobný popis toho, co bude zadavatel v rámci tohoto kritéria hodnotit, ale na druhou stranu toto kritérium označuje za neohodnotitelné, nesrozumitelné a nic nevyovídající o vlastnostech a kvalitě způsobu řešení jednotlivých nabídek. Po přezkoumání citovaných částí nabídky nesouhlasím se závěrem navrhovatele, že nebylo možné si utvořit představu o tom, co bude zadavatel v rámci kritéria „způsob řešení“ hodnotit. Navíc, podobně jako v napadeném rozhodnutí opakují, že § 52 zákona umožňuje uchazečům požadovat po zadavateli dodatečné informace k zadávací dokumentaci.
22. Pokud jde o namítanou nemožnost seznámit se se stávajícími bezpečnostními pravidly, což je dle názoru navrhovatele nezbytná podmínka pro zpracování nabídky, je třeba vzít v úvahu, že údaje zahrnuté do bezpečnostních pravidel a politiky obecně nelze

považovat za běžně zveřejňované informace. Naopak se dá očekávat, že si zadavatel při jejich poskytování a šíření bude počínat s nutnou mírou obezřetnosti, například příjemce takových informací nejprve prověří anebo prostřednictvím právních nástrojů zaručí, že sdělené informace nebudou příjemcem zneužity. Podmínku zadavatele, že údaje o bezpečnostních pravidlech a politice budou poskytnuty až vítěznému uchazeči, jsem neshledal ani jako diskriminační, ani jako zabraňující zpracování optimální nabídky. Je totiž také třeba poznamenat, že uvedená podmínka byla stanovena všem uchazečům stejně, neboť v momentě zpracování nabídky neměl přístup k bezpečnostním pravidlům a politice žádný z uchazečů. Stejný názor vyslovil i Krajský soud v Brně ve svém rozsudku ze dne 28. 3. 2006, č.j. 31 Ca 118/2005: „*Určením parametru „podíl cizích zdrojů k výši vlastního kapitálu“ na hodnotě 1,0“ se v projednávané věci nemohlo jednat o diskriminaci jakéhokoli uchazeče, neboť jde o podmínku, která byla stejná pro všechny potenciální uchazeče. Jelikož tímto způsobem nedošlo k uplatňování rozdílných podmínek vůči jednotlivým uchazečům, je pojmově vyloučeno hovořit o diskriminaci kteréhokoli z nich.*“

23. Závěrem souhlasím se zadavatelem v tom smyslu, že navrhovatelí coby uchazeči o veřejnou zakázku nepřísluší posuzovat vhodnost zvoleného způsobu zadání veřejné zakázky (za předpokladu, že jsou pro daný způsob zadání splněny požadavky stanovené zákonem), neboť to leží plně na odpovědnosti samotného zadavatele. Taktéž nepovažuji tvrzení zadavatele o tom, že v době zpracování zadávací dokumentace neměl a ani nemohl mít ponětí o rozsáhlosti budoucích nabídek, za potvrzení závěru navrhovatele o tom, že zadávací dokumentace nebyla správně zpracována a že dílčí kritéria hodnocení nabídek nebyla vhodně zvolena. Tak vysokou míru předvídavosti není ani reálné, ani spravedlivé po zadavateli požadovat.

V. Závěr

24. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval ve věci v souladu se zákonem a správním řádem, když posoudil případ ve všech jeho vzájemných souvislostech a zhodnotil veškeré písemné podklady, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí z důvodů uváděných v rozkladu.
25. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku uvedeno.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 správního řádu dále odvolat.

Ing. Martin Pecina, MBA
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. Telefónica O2 Czech Republic, a.s., se sídlem Olšanská 55/5, 130 34 Praha 3
2. Ministerstvo práce a sociálních věcí, Na Poříčném právu 1/376, 128 00 Praha 2
3. GTS NOVERA a.s., se sídlem Sokolovská 131/86, 186 00 Praha 8
4. spis.

Vypraveno dne: viz otisk razítka na poštovní obálce